

# ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 555—

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 31 Ιανουαρίου 192

## ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Οι χωροφύλακες, μή έχοντες επί κεφαλής των διοικητήν, ή όποιον να τους επιβάλλη τόν φρόν ή τή σε βασμόν, ούτι ή λεγομενος τοιοϋτος ταγματάρχης κ. Μπριλλάκης είναι, σάν να μην είναι, περιουσιώνται συχνά, εις βάρος των χωρικών και κάνουν ή, τι θέλουν, μή σεβόμενοι ούτε τήν τιμήν των, ούτε τήν ζωήν των, τήν περιουσίαν των. «Ο» Ηπειρώτης χωρικός είναι δι' αυτόν ό,τι είναι ένα καλαχούδι, ή τό πολύ ένα θήρυμα. «Ο» χωροφύλακας είναι δι' τόν Ηπειρώτην χωρικόν, ό,τι ήτο πρότε ο Άλχη—παις, ή Επιδύ—Αράπης, ή Ετελή—Γαγκα... άρπάζει, θέρπει, σκοτώνει, άτιμάζει, άπεινεί, χωρίς να φουδάρει κανέναν!

Οι άνώτεροι του δένουν όλα τά δικαιία τόν χωροφύλακα, κι' όλα τ' άδικα εις τόν δεινοπαρόντα Ηπειρώτην χωρικόν! Επώνυμον άπο των στελών τούτων, άλλα κανείς δέν μάς άκούει. Επειδή να περιορισθώμεν εις πρόσφατα γεγονότα και ουχι εις παρωχημέν, ώς ουκ έστιν άρτιόμει, εις τό φύλλον τής παρελθούσης δευτέρας κατηγορίας Στρατάρχης Εφουντάλας του Ζαγορίου, ένωμοτάρχης Ελλανοπούλας, ένοπνιάθη ή μετ' άκχεξικετις κήρυξ εκ Βανασή τής ιδίας περιφέρειας ή Ελευθερία Αάμπρου, ή το κάπως τήν κοιλίαν ή: Εφωμένην (φράσις ιδική του, άναφορικήν εις επίστημον άναγοφόν του πρός τον κ. Εισαγγελέα Ιωαννίνων) τήν άρπάζει από τό χωριό της κι' από τό σπίτι της και τούς δικούς της, και τήν φυλάξει εις ώρες ως έγκουν εκ κλειψυχμίας, μέχρις ότου κα ταφιάση ή εις άλλον χωριόν κληθείς έκτός κ. Στρατάρχου, περί του ά, έχεται άλλη θέσις ή κατ' αυτής φουδάρει δι' κόρην κατηγορίαν. Επειδέν ή Επιδύ τήν εξετάζει έπιστημονικώς, άποφένεται ό,τι ή ως κλειψυχμίας κατηγορουμένη είναι πρθένης, άλλ' ό δήμιος τής τιμής της ένωμοτάρχης Ελλανοπούλας δέν πεθετα εις τήν έκθεσιν του έπιστήμονος έατρού και μέ ένοχοποιητικήν άναφοράν τήν στέλνει εις

ώρες μακρυν έδω στα Εφιννα πρός τον κ. Εισαγγελέα Ιωαννίνων, ό όποιος φυσικώς, μή ών ένωμοτάρχης, ουδέ διοικητής της Εφωφύλακας Ιωαννίνων, τήν άφηνει έλευθερίαν!... Αλλά πώς να ήγήγηται ή όύτω δικαιοπυθείσιν νέα εις τόσα χωριά, πληγείσα θανασίμως εις τό ισρώτερον της Εφωφύλας δικαστήρι και συνοδευμένη από άλλος ξενιτευμένους χωρικούς της άγεχώρησε δι' Εφωφύλακιν, όπου εύρίσκειται έργαζόμενος ή πατήρ της, και ό πού δέν ύπάρχουν χωροφύλακες και ένωμοτάρχαι, ούτοι ύπάρχουν έν Ηπειρώ, ρίψαν μαύρην πέτραν όπισθεν τής!

Μήπως παρόμοιον τι δέν έχει συμβή εις τήν Πελοπόννησον, μέν ώραν αυτοκινή και ως μακράν των Ιωαννίνων νεπορί όλιγων έτών, όπου θύμα ύπήρξε μια κόρη ήρωιδωνισμένη και θύτης ό άστυνομικός σταθμάρχης Ζίτσας άνθυπομαρτύραρχος Ιω. Βιλακιάδης; Επειδέν ν' άπριεμάγηται όλα τά χωροφυλακικά άθλα, άτινα είναι άναγκασμένα επί έπταετίαν, άφ' ου είθε τό φώς ή έφημερίς μάς άυτή «Ελευθερία»!

Επειδέν άκόμα παρήλθη ή φουδάρη έτύπως εκ τής δικαιοπυθείας και του έκπαιτισμού της ουστοχούς κόρης Ελευθερίας Αάμπρου, περί της έγράφμεν εις τό προηγούμενον φύλλον μας, είθις νέος χίματρενος χωροφυλακικός άθλος μάς άναγγέλεται εκ του πλησιόχρονου Πελοπόννησου!... «Ενας χωροφύλακας του άστυνομικού Σταθμού Εφωφύλας μετέβη τήν περ λήθυσαν δευτέραν εις Πελοπόννησον, κοκτών εις χείρας του ένταγμα, πρός είσπραξιν καθυσταυμένων φόρου (είθις πόσον έπεισιώς είσπραχόνταν οι φοροί έδω στην Ηπειρόν!) του Εάωστα Στρατάρχ. άλλά, Στρατάρχης κα Στρατάρχ, θρίσκει τόν άδελφόν του Φίλιππον, θόσκοντα τό ποίμνιον του έξω ή τής Πελοπόννησου, εις τήν θέσιν Άγίων Μηνών, και τόν άρπάζει. Είς μάτην διαμαρτύρεται ό Φίλιππος ό,τι τό ένταγμα ήτο έναντίον του Εάωστα κι' όχι έναντίον του, ως και ό κοινοτικός είσπρακτωρ, άλλ' ό χωροφύ

λακας δέν ένδίδει, έπιμένων να τόν οδηγήση εις τό Τόμεϊον των Ιωαννίνων! Αλλά ό Φίλιππος Στρατάρχς άνθίσταται εις τήν άυθιρεσίαν του χωροφύλακος ό δέ χωροφύλακς, συνειθισμένος εις τήν άυθιρεσίαν, θράζει τό πιστόλι του και πληγόνει εις τήν κοιλιακήν χώραν τόν έλληνορωμαϊόν Φίλιππον Στρατάρχ! Η σφαίρα του πιστολίου έμεινεν έν τής των έντέρων του πλη-

γωθέντος... τώρα θα ζήσι δέν θα ζήση ό τραυματίας Άγνωστον. Τι σημαίνει και άν πεθάνη; Ενας έλληνορωμαϊός Ηπειρώτης όλιγώτερος! Φθάνει να και καλά Διοικητής της Εφωφύλακας Ιωαννίνων ταγματάρχης κ. Μπριλλάκης; Τι τ' ό ελος πού τ' αναγοφόμεν έδω; Μήπως θα μάς άκούσ τουλάχιστον ό ύπουργός τών Εσωτερικών;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

## Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΘΕΛΕΙ ΤΟΠΙΚΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

ΤΟ ΥΠΕΡΧΟΝ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

Συνέχεια εκ του προηγούμενου

«Η Επαρχία ή Δήμος, ή Νομός είναι τό φυσικόν και κοινόν στάδιον τή άνθροπίνον δραστηριότητος, διότι έντός αΐτων διανοίγμεν τούς ίδιους μας όρθαλμούς, έντός αΐτων εύρίσκομεν όλους τούς μάρτυρας τής παιδικής, της ήλικίας και ή άτομική ήμων έργασία, στροφομένη περί άϋλα και όλικά πράγματα, ή εφαρμοζόμενη επί άκίνητα ή κίνητα κήματα, έντός αΐτων ένεργείται».

Πόσον ή ζωηρά και ή έντονος αύτη περιγ' αφ' ής θέσεως του Νομού και τής Επαρχίας έπ' του άειμνήστου έπιστήμονος συνηγορεί ύπέρ τής τοπικής αυτοδιοικήσεως!!!!—

Είνοι αναντίρρητον πλέον, ό,τι δέν άρχει ν' αντιπροσωπεύονται τά γενικά του Κράτους συμφέροντα και να προστατεύονται έπιτυχώς.

Διά να εύημερή τό κρατικόν και Κοινωνικόν σύνολον πρέπει και τά συμφέροντα και τά δικαιώματα των περιφερειών, μικρών ή μεγάλων, αΐ όποια άσπρίτουν τό Κράτος, να έχων τούς νομίμους αντιπροσώπους και τούς τοπικούς των άναλήπτους προστάτας...

Να έχουν τούς άρετους τοπικούς των πραγματικών Άρχοντας, έντεταλμένους τήν προάσπασιν και άνάδειξιν των περιφερειακών συμφερόντων, τά όποια εύδέποτε άντιτίθενται άλλα τούναντίον συνυπάρχουν εις τά γενικά κρατικά συμφέροντα, άφού ή περιφερειακή πρόδος είναι και κρατική τοιαύτη. «Η συγκέντρωσις παρεμποδίζει τήν κανονικήν λειτουργίαν του κρατικού Οργανισμού. Μοραίνει Νεκρόναι».

Τά φεουδαλικά Κράτη ήδύναντο να έχων συγκεντρωτικόν σύστημα Διοικήσεως, τά έλεύθερα όμως Κράτη διοικούμενα μέ δημοκρατικούς θεσμούς, δέν δύναται να προαχθών και εύημερήσουν με τήν διοικητικήν συγκέντρωσιν.

«Η όμοιομορφία των δευτερευόντων νόμων, έγραφεν ό Τοκεβίλ, άντι να είναι εύεργετική και κοινωφε-

λής, τούναντίον είναι μεγάλο κακό διότι δέν ύπάρχουν Χώροι, τής όπας να δύναται όλα τά Τμήματα να λειτουργούν κανονικώς με τήν ίδια Νομοθεσίαν εις όλας της τάς λεπτομερείας».

Και ό ιδικός μας Καθηγητής κ. Αγγελόπουλος, Πατήρ, γράφει εις τό παλαιόν του σύγγραμμα: «Η συγκέντρωσις των πάντων εις μίαν Κεντρικήν Διοίκησιν μεταβάλλει όλον τό Κράτος εις άπειρομεγέθη άψιχον μηχανήν κινουμένην δι' ένός έλετηρίου».

Εάν ύπήρχεν άνάγκη εφαρμογής του συγκεντρωτικού συστήματος άμα τή άπελευθερώσει του Κράτους μας χάριν τής εξασφάλισως του ένι-άου της κρατικής κατευθύνσεως εις τά διάφορα ζητήματα, τά χρήζοντα τότε άμέσου επίλύσεως, διά να είναι δυνατή ή υπό ένιαίον πρόγραμμα έπούλωσις των χαινουσών πληγών του Έθνους και εξασφαλισθή μέζων συνοχή εις τό νεοπαγές Κράτος τό έλευθερωθέν μις στυγνής δουλείας και δοκιμαζόμενον, ως ήτο φυσικώς έπόμενον, από τά κακά της μικροφιλοδοξίας, της έσωτερικής διαίρεσεως, της άνταρσίας των κατεπάντων και της άναρχίας των κοίταμασιών, ή άνάγκη αυτή έπαισαν ύφισταμένη από πολλού και τήν θέσιν της κατέλαβεν ή έπιτακτική, ή πραγματική, ή αναμφισβήτητος άνάγκη τής άποκεντρώσεως και της αυτοδιοικήσεως.

Ο θεσμός των Κοινοτήτων άπέδωκεν άγλαούς καρπούς. Το γνωρίζομεν όλοι. «Η άρμοδία Υψηλότητας μάλλιστα του Υπουργείου Εσωτερικών, ή όποια έπάλαισε διά να ίδη τό φώς της δημοσιότητος ό Νόμος του 1914, διακηρύσσει, ό,τι τά άποτελέσματα ύπήρξαν άνώτερα των προσδοκίων της και ή βαθμιαία επέκτασις των άρμοδιοτήτων, ή όποια συνετελέσθη, άνύψωσε περισσότερο τόν θεσμόν τόν εύεργετήσαντα τόν τόπον».

Εμελέτησα πολλές εκθέσεις των



**“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”**  
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ  
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ  
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ  
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ  
Ἑτησία Συνδρομή

|            |      |    |
|------------|------|----|
| Ἑσωτερικοῦ | Δρ.  | 75 |
| Ἐξωτερικοῦ | Φο.  | 75 |
| Ἀμερικῆς   | Δολ. | 5  |

Γ. Ε. ΡΑΛΟΥ & Σία

Φέρομεν εἰς γὰρ τῆς ἀξιοτίμου  
ἡμῶν πελατείας, ὅτι ἐγκαταστήσαντες  
προσφωνήσαντες ἑαυτοὺς τοῦ καὶ τοῦ  
σιγήματός μας, συνεκκεντρώσαμεν ὅλα ἃ  
ἡμεῖς εἰσὶν τὰ εἰδῆ αἶμα καὶ πρότερον  
εἴχομεν καὶ συνεπῶς, δυνάμεθα νὰ ἐ-  
κκατοποιοῦμεν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πε-  
λατείας μας ὡς καὶ πρότερον.

Γενικὴν Διοικήσιν καὶ τῶν Νομαρ-  
χιῶν τοῦ Κράτους, ἐκ τῶν ἀπολυ-  
θεισῶν εἰς τὸ ἀπαιτούμενον ὕψος  
τῶν ἑσωτερικῶν καὶ δυνάμειν αὐ-  
τῶν διαβιβάζωμεν ὅτι μὲν οἱ ἀνα-  
φύονται εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν Κοινο-  
τήτων, τοῦ πρῶτον τοῦτον βαθμοῦ  
τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.  
Σὰς ἀναφύοντες ἀπὸ τῶν ἀπαι-  
τούμενων, ἀπὸ τῆς ἐξέσεως τῆς 10ης  
Δεκεμβρίου 1928 ἐκ τῆς Γενικῆς Διο-  
ικήσεως Ἡπείρου.

Ἐὰν ἀποτελέσματα τῶν προσπαθει-  
ῶν τῶν Κοινοτήτων, κατὰ τὸ οἰκονο-  
μικὸν τοῦτο ἔτος εἶναι γνωστὰ ὑμῖν,  
ὡς πρὸς τὰ σπουδαιότερα ὡς ἔργον.  
Ἐκ τῆς μελέτης τῆς σχετικῆς καταστά-  
σεως προκύπτει ὅτι, κατὰ τὸ ἔτος τοῦ  
το ὅλα σχεδὸν αἱ Κοινότητες, αἱ διὰ  
κοῦμεναι ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς τῆς  
Νομαρχίας Ἰωαννίνων καὶ ἡνιὸς  
τῆς ὁμωνύμου Γενικῆς Διοικήσεως,  
εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου καὶ προθυ-  
μίας πρὸς τὸ καλὸν τοῦ τόπου των,  
ὅπερ ἀσφαλῶς θέλει ἐξηγητηθῇ διὰ  
τῶν διαφορῶν ἐκτελέσεων ἔργων.  
Οἱ κοινοτικοὶ ἄρχοντες τῆς πρώτης  
ἐκλογικῆς περιόδου κατενόησαν ἀρ-  
κούτως τὴν μερίστην διὰ τῶν κοι-  
νότητος χρησιμότητά των τῆς ἐκτελέ-  
σεως διαφορῶν πλουτοπαρονομιῶν  
καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἔργων διὰ μόνης  
τῆς δυνάμεως τῆς Κοινοτήτος καὶ μα-  
ζὴ με αὐτοῦ, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς ὑ-  
παίθρου ἀνελήφθησαν, διὰ τὴν προθυ-  
μiam ἐργασίας των διὰ τὴν θεραπείαν  
τῶν δ' ἁρμόνων ἀναγκῶν τοῦ χωρίου  
τὸν ἀπαιτούμενον τοῦ σπουδαιότερον μέσον  
ἐπετελέσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ σκο-  
ποῦ.

Καὶ ἀφοῦ τὰ Κοινοτικά Συμβού-  
λια κατέστησαν νὰ ἐκτελέσουν τὸν  
προορισμὸν των μετὰ τὰ ἐλάχιστα δι-  
καιώματά των, καὶ ὑπὸ τῶν ἀναιδέ-  
ους περιστάσεων τὰ Νομαρχιακά Συμ-  
βούλια ἀπαρτίζοντο ἀπὸ τοῦ ἀ-  
ρίστου τοῦ Ν. μὲν, διὰ ἐκτελέσειν ἀκόμη  
ἐκτελέσειν τὸν προορισμὸν των καὶ θὰ σώσουν τὴν Ἐπαρχίαν  
καὶ διὰ ἐλαφρύνουν τὴν Κεντρικὴν  
Διοικήσιν ἀπὸ τῶν ἀλλήλων τῶν συμ-  
μερῶν τῆς ἀρχαίας.

Ὑπεστηρίχθη καὶ συμφωνῶ ἀπο-  
λύτως μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτὴν  
γνώμην, ὅτι καὶ ἐν πράγματι ὁ Ἑλ-  
ληνικὸς Λόγος ἐπετελεῖται ἐπὶ τοῦ πο-  
λιτικῆς ἀναταξίσεως. — ὅτι τὴν εὐ-  
φυάν τοι οὐδὲν πλεονέκτημα ἢ ὑπερβήθησεν

— ἡ μέθοδος, δι' ἧς θὰ ἐπρεπε νὰ  
θεραπευθῇ ἡ ἑλλειψὶς αὕτη, δὲν εἶναι  
ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν πολιτῶν πάσης  
ἀμέσου ἀναμείξεως αὐτῶν καὶ διαχει-  
ρίσεως τῶν Δημοσίων ὑποθέσεων καὶ  
ἡ ἀνάθεσις τῶν ἀποκλειστικῶς εἰς  
ὁπαλῆλους ἀλλὰ τοῦ ἀντίον ἡ ὑπο-  
χρεωτικὴ τὴν συμμετοχὴ εἰς τὴν Διοί-  
κhsιν τῶν Κοινῶν.

Ἄς μὴ λησμονώμεν τὰ ἀξιώματα  
τοῦ Ἀριστοτέλους «Πολίτης μετέχον  
κρίσεως καὶ Ἀρχῆς» «πολίτου δού-  
λου ἀρετὴ τὸ ἀρχεῖν καὶ ἀρχεσθαι».  
Δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀπλοὶ θεαταὶ  
τῶν Κυβερνῶντων οἱ πολῖται, ἀλλὰ  
πρέπει νὰ μετέχουν τῆς διαχειρίσεως  
τῶν τυχῶν των, διὰ νὰ παύσῃ καὶ ἡ  
τόσον πλουσία εὐθυνολογία διὰ πᾶν  
κακῶς κείμενον. —

(ἀκολουθεῖ)

## ΕΠΙΤΗΜΑΤΑ

— ΚΑΙ —

## ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὑπὸ τοῦ ὑπογράφου τῶν Οἰκονομικῶν  
κοινωνιστῶν τῶν πρὸς τοὺς Οἰκονομικῶς  
Ἐφόρους καὶ Ταμίους τοῦ  
Κράτους, ὁδηγῶν διὰ τὴν ἐφαρμο-  
γὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1111 περὶ  
φρονοῦντος τῶν ἀπορροβίων. Δι-  
αυτῶν γνωρίζεται ὅτι ἀπὸ τοῦ οἰκο-  
νομικοῦ ἔτους 1929—1930 ἐπαινε-  
χέται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἐργετήριον τῆς ἀ-  
παλλαγῆς ἀπὸ τοῦ καπνοῦ ἀπὸ  
τῆς φρονοῦντος 15 αἰν. ἀπορροβίων.  
Ὁ ἔργον αὐτὸν 15 αἰν. ἀπορροβίων  
ὑποβάλλει δὴλῶσιν καὶ ἐν ἐναντίᾳ  
περιττοῦ ἐπιβάλλεται φόρος πρὸς  
τὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ αἰν. ἀπὸ.  
Εἰς τὸν οὐδὲν ἡ ἑλλειψὶς δηλώ-  
σαντα ὁ πρόσθετος φόρος φθάνει τὸ  
1/2 τοῦ αἰν. ἀπὸ.

\*\*\*

Δὲν πιστεύομεν καθόλου τὰ ὅσα  
καταγγέλλονται εἰς τὸν «Κήρυκα»  
κατὰ τοῦ ἐφορικοῦ Ὑπολήγου κ.  
Κωνσταντινοπούλου, νέου σφαινοτά-  
του, καὶ γνωστοῦ διὰ τὴν εὐγε-  
νεστάτην συμπεριφορὰν αὐτοῦ.

\*\*\*

Καταλαμβάνομεν πολὺ καλὰ τὰ αἴ-  
τια τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Διοικητοῦ  
τῆς Χωροφυλακῆς, Ἰωαννίνων ταγμα-  
τάρχου κ. Μουλλάκη, ὑπὸ τοῦ συμπα-  
τριῶτητος του, ἀρχιστάτου τοῦ  
«Κήρυκος», ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς  
ἀπορροβίσεως ἐκ τῶν φυλάκων τοῦ λη-  
στοῦ Γουλιανῶν, ἡμεῖς ὅμως κατηγο-  
ροῦμεν τὸν κ. Μουλλάκην, διότι ἐπὶ  
εἰς τὴν ἀντιθέσιν τῆς Ἀστυνομίας  
ὑπῆρχον δυνάμεις πρὸς ἀπαιτούμενον  
καὶ ὅσα ἡ φρονοῦντος τοῦ ληστοῦ,  
δὲν εἶχε τὴν ἀπομύνησιν καὶ φρονοῦν-  
σιν του εἰς τὸ Αἰ. Ἀστυνομικὸν Τμή-  
μα ἐν γὰρ ὅτι τὸ Τμήμα τοῦτο,  
δὲν δέδοται πρὸς ἐν μόνον δυνάμειον  
ἐνταῦθα ὑπῆρχον πολλοὶ κρατούμενοι,  
καὶ συνεπῶς ἠδύνατο ν' ἀπομύνησιν  
ἐν αὐτῷ, καὶ ἐφελάσσει ὁ ληστής  
αὐτός καὶ ὑποπίπτει ἀπὸ δυνάμεως, ὑπὸ  
δὲν χωρ φυλάκων... ποῦ, δι' ὅνο-  
μα τοῦ Θ. οὔ; Εἰς τὸν εὐρὺν ἀντιθά-  
λασσαν τὴν ἀστυνομικὴν καταστάσιν αὐ-  
τῆς!

Ἀλλὰ μήπως τὸν μέλει τὸν κ.  
Μουλλάκην, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς βενι-  
ζελοκρατεῖται; Ποιὸς θὰ τολμήσῃ νὰ  
τὸν τιμωρήσῃ; ἢ νὰ τὸν μεταδῇ  
ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν των βενιζελο-  
κρατῶν Ἡπειρωτῶν;

Πάνο δικαίως καὶ ἐπαξίως διωρί-  
σθη Ἐπαρχος Παραμυθίας ὁ ἐκ  
τῶν Γραμματέων τῆς ἐνταῦθα Γενι-  
κῆς Διοικήσεως Ἡπείρου κ. Εὐστρ.  
Ἀθανασάκης καὶ ἐνεχώρησεν εἰς τὴν  
νέαν του θέσιν.

Ὁ κ. Ἀθανασάκης, ἀπὸ εἰδῶν ὑ-  
πηρετῶν ἐνταῦθα ἄλλοτε πρὸς τὴν  
Νομαρχίαν καὶ μέχρι τοῦδε, παρὰ τῇ  
Γενικῇ Διοικήσει ὑπῆρξε πρότυπον  
δραστηρίου, καλοῦ, εὐσυνειδήτου,  
νοήμονος καὶ ἀρίστου δημοσίου ὑ-  
παλλήλου, ἀποσπᾶσας τὸν θαυμα-  
σμὸν τοῦ Κοινοῦ. Ἀποφύμενοι διὰ  
τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἐκλεκτοτάτου  
τούτου Ὑπαλλήλου ἐκ τοῦ Κέντρου  
τῆς Διοικήσεως τῆς Ἡπείρου, μακα-  
ρίζομεν τὴν Ἐπαρχίαν Παραμυθίας  
διὰ τὸν Ἐπαρχὸν τῆς, ὅς καὶ τὴν  
ἐπαρχίαν Μωραγιτίου Πρεβέζης, ἡ  
ὅποια πάνυ δικαίως προσαρτηθεῖσα  
εἰς τὴν τῆς Παραμυθίας, βενιζελικῶς  
κατὸν τρόπον ἐξακολουθεῖ νὰ δου-  
λεῖ ἐκλογικῶς τὸν βενιζελικὸν Χαλ-  
βῖνον ἐν Πρεβέζῃ. Καὶ ὕστερα λέ-  
γουν ὅτι ἡ Ἡπείρος δὲν εἶναι τοιφλί-  
α τοῦ Βενιζελιστοῦ.

\*\*\*

Ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν Δευ-  
τέραν ἐξ Ἀθηνῶν δι' ἐνταῦθα ὁ μη-  
χανικός Πρόκος διὰ τὴν ἐναρξιν τῶν  
ἐργασιῶν τῆς πασσαλωμένης ἡδὴ ὁ-  
δοῦ Ἰωαννίνων Μετσόβου, ἥτις, κα-  
τὰ τὴν παρεχόμενάν μας πληροφορί-  
α, ἀρχισιν μετὰ μετὰ δεκαήμερον  
τὴν προθεσμίαν αὐτὴν ὅποιος θέλη-  
ᾷ τὴν πιστέψῃ. Ἡμεῖς, βαρεθῆκα-  
μεν ν' ἀκούωμεν δεκαήμερους καὶ  
δεκαπεντημέρους προθεσμίας!

\*\*\*

Χθὲς, ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρ-  
χῶν τῶν ἐπὶ τσαρικοκρατίας προστα-  
τῶν τῶν ἑλληνικῶν Γραμματέων, ἐφο-  
τάσθη τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀρχιμαν-  
δρείου ἡ ἐορτὴ τῶν «Τριῶν Φωστή-  
ρων» τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἱεροῦργη-  
σεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης  
μας Κος Κος Σπυρίδων, καὶ παρέ-  
στησαν ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς Πόλεως  
μας, μικρὰ καὶ μετὰ τῶν Γυ-  
μνασιαρχῶν Διευθυντῶν Καθηγη-  
τῶν Διδ. σκάλων καὶ τῶν Μουσικῶν  
τῶν τῶν δὲ πανηγυρικῶν τῆς ἡμέρας  
ἐξεφώνησε, ὡς πάντοτε, ὁ καθηγητὴς  
τῆς κ. Δουνιάτος.

Τὸ ἐπέγραψεν τὸ ἑπαινετικὸν Σαββά-  
τον δίδεται εἰς τὸ Καφετεῖον «Ἀβέ-  
ρα» ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ ἐνταῦθα  
ἀντικείνου τῶν Ἑλληνίδων, τοῦ ὑπὸ τὴν  
προεδρίαν τῆς ἀξιοτίμου καὶ ὑπερ-  
χωρήσεως Κας Πυρρινέλλας, τοῦ ἀη-  
μάχου.

Προὶ ἐπομεν ὅμπασαν τὴν πόλιν  
τῶν Ἰωαννίνων νὰ συντρέξῃ διὰ τῆς  
παρουσίας τῆς τῶν χορῶν τούτων τοῦ

**ΑΘΗΝΑΙ 31.** — Μετεφέρθη ἐνταῦθα ὁ ὑπὸ τῶν  
βουλγαρικῶν Ἀρχῶν ἐκδοθεὶς καὶ παραδοθεὶς συνῆλ-  
τῶν Ρεντζαίων Γιάννης Ματσάγκας.

— Ἐκδόθησαν ὡς βενιζελικοὶ ὑποψήφιοι γεροντισταὶ Ἰωαννίνων οἱ Μα-  
τῆς, Τσαχλῆς καὶ Βηλαράς, ὑποψήφιος δὲ βουλευτὴς ὁ Στέφ. [Καραγιάννης].

— Ἐν Πρεβέζῃ δὲν χρεῖται κανεὶς, λόγῳ διαρρέσεως τῶν ὑποψηφίων.

— Ἐξεργάσθη τὴν νύκτα πυρκαϊὰ εἰς τὴν Κόρινθον, καταστραφείσα τὴν πρὸς  
αἰζημίας ἀνέχονται εἰς ἐκατομμύρια.

— Ἀφίχθοντες οἱ ὕμνιοι ὄγοι τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν, θὰ περιόρισαν  
τὴν προσεχὴ ἐβδομάδιν, ὁλοκληρῶν τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ ὁμιλήσουν εἰδικῶς περὶ  
Δαγκλίου καὶ Βουλγαρίας: πανόλωρος.

— Ὁ νέος Βουλγαρὸς Πρεσβευτὴς ἐρχόμενος ἐν Ἀθήναις, θὰ διατυπώσῃ τὴν  
ἀπάντησιν τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀπὸζημιώσιν τῶν παθόντων  
Βουλγάρων κατὰ τὴν ἐισβολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ  
τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακατοχῆς.

— Ἐπιτροπὴ γυναικῶν παρουσιάσθη εἰς τὸν βενιζελόν, ζητήσασα νὰ δοθῇ  
πρὸς εἰς τὰς γυναῖκας κατὰ τὰς προσεχέας δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογάς  
οἱς ὑπεσχέθη τούτο, ἀλλ' ὅχι καὶ διὰ τὰς βουλευτικὰς.

καλλίστου τούτου Σωματείου τοῦ ἀν-  
τικείνου τῶν Ἑλληνίδων οὐκ ὀκνῶν  
γνωστότατος ὁ ἐκπολιτιστικὸς του  
πὸς καὶ μάλιστα ἀπὸ Ἡπειρωτικῆς  
πόψεως.

Ὅλοι λοιπὸν καὶ ὅλοι εἰς τὸν χορὸν  
τοῦ ἀντικείνου τῶν Ἑλληνίδων.

\*\*\*

Τὸ Τσιπελέβο καὶ πολλὰ ἄλλα  
ἐκ τῶν Ζαγοριῶν ἀπεκλείσθησαν  
τῶν χιόνων καὶ διατρέχουν τὸν ἐπὶ  
τον κίνδυνον ἐκ τῆς πεινῆς, ὁ δὲ  
κὸς Διοικητὴς ἀδιαφορῶν καὶ ἐν-  
μὸν ἐδρίσκειται ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν-  
θεν, ὡς ἄλλος Ὀλύμπιος Ζεὺς, ἐπὶ  
ρεῖται τὰ πάντα! Νὰ μᾶς ζήσῃ, νὰ  
χαρῶμεστε!

## Θάνατοι

† ΣΠΥΡΟΣ Γ. ΓΚΑΝΙΟΣ

Προσβληθεὶς ἐξ ἐγκεφαλικοῦ νόσου  
παρελθούσαν Παρασκευὴν, ἀπεβίωσε  
Κυριακὴν, κηδευθεὶς μεγαλοπρεπῶς  
παύριον Δευτέραν, ὁ ἀριστότερος τῶν  
πολιτῶν μας, ὁ ἱστορικώτερος ὁ εὐγενέ-  
ρος, ὁ λεβεντιώτερος, Σπύρος Γ. Γκά-  
νιος, ὁ ἀλησμόνητος Σπυράκης, ὁ ὅποιος ἐπὶ  
τῆς τῆς Γιάννινα μετὰ τὴν λεβεντιά του,  
τὴν καὶ ὡσὺν του καὶ μετὰ τὴν εὐγενε-  
αἰσθημάτων. Ὁ ἀδυσώπητος Χάρων  
ἤρπασεν ὑπὸ τὰς πέτρωνας τοῦ ἀν-  
τικείνου Δευτέραν, τὸν ἀποσπᾶ-  
σε καμμία δύναμις, νὰ τὸν ἀποσπᾶ-  
τῆς ἀγκυλῆς τοῦ Θανάτου, οὐτὲ ἡ σαρ-  
τὴς γέροντος πατρὸς του, οὐτὲ ἡ ἀρ-  
τῆς πανεπιστημιακῆς συζύγου του καὶ τῶν  
νογενοῦς υἱοῦ του, καὶ τῶν ἀδελφῶν  
καὶ τῶν ἀνεψιῶν του, τῶν ὁποίων ἐπὶ  
ἦτο καύχημα καὶ καμάρ! Τὰ πάντα εἰς  
τὴν... Πᾶσι γὰρ πάντα ὁ Σπύρος τοῦ  
...

Οὐδέποτε μέχρι τοῦδε θάνατος συμ-  
λίτου μας συνεκίνησε τόσο τὴν πόλιν  
Πλούσιοι καὶ πτωχοὶ, νέοι καὶ γέροντες,  
ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι, ἐπιστήμονες καὶ  
τεχνίται, ἔμποροι καὶ ἐπαγγελματίαι, ὅ-  
τι Γιάννινα τὸ ἄνθος τῆς κοινωνίας τῶν  
Ἰωαννίνων, ἔσπευσαν παρὰ τὸ φέρον  
τοῦ ν' ἀποχαιρετήσουν τὸν ἀλησμόνητον  
Σπύρον καὶ νὰ παρηγορήσουν τοὺς ἀπο-  
ρηγοῦντες οἰκείους του καὶ πρὸ πάντων  
τὸν δούλον πατέρα του!

Ἡ κηδεὶα του ἐγενετο μεγαλοπρεπῆς  
τὴν ἐπαύριον τοῦ θανάτου του, συμ-  
σαντος ὅλου τοῦ Κόσμου τῶν Ἰωαννι-  
νῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τῆς κηδεῖας ἐχοροῦ-  
σεν συγκεντρωμένοι οἱ Μητροπολίτες Κος  
Σπυρίδων, καὶ συγκεντρωμένοι ἐπὶ τὸν  
ὄλον λόγον καὶ μετὸν ὑψηλῶν καὶ φίλων  
ἐκ τῶν ἰδεῶν ἐξεφώνησεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ  
ὁ διαπρεπὴς δικηγόρος κ. Γεώργ. Μι-  
μίδης.

Καὶ οὕτως ἐφυγε γὰρ πάντα ὁ κοσμο-  
πῆτος Σπύρος Γκάνιος!

Ἀλωνία του ἡ Μνήμη!

\*\*\*

† ΕΛΕΝΗ Μ. ΚΡΑΨΙΤΗ

Ἀπέθανε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα  
ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς, σεβαστῶς καὶ  
γρηγορᾶ δέσποινα ἡ Ἑλένη Μ. Κραψί-  
τη, ἡμετέρας μητρός κ. Κωνσταντίνου  
μητρίου, καὶ Γεωργίου Κραψίτη καὶ τῶν  
ὑπὸ ἀνδρῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, οὓς καὶ οὐκ  
ποῦμεθα ἐγκαρδίως, ἐπὶ τῇ δεινῇ τῇ  
ἀπολείᾳ.